

dringsforslag, stillet til Position 146, den samme Position, hvortil de to paa Forslaget nævnte Vndringsforslag Nr. 35 og 36 ere stillede.

Förhandlingen maa jo veles i Affnit, ellers vilde den blive altsor vidtloftig. Efter Konferencen med den ærede Ordforer, der deri har erklæret sig enig, vil jeg tage Förhandlingen i tre Affnit, saaledes at det første kommer til at omfatte Lovforslagets Positioner 1—85 med tilhørende Vndringsforslag Nr. 1—26. Dog undtages Position 26 med tilhørende Vndringsforslag under Nr. 8, thi det hører hjemme i et følgende Affnit; det angaar Tals, Jædt o. desl.

Andet Affnit vil omfatte Positionerne 86—184 med tilhørende Vndringsforslag, samt Vndringsforslagene udenfor Betænkningen af Finansministeren. Dog bliver herfra at undtage Position 121 vedrørende Margarine; denne Position og tilhørende Vndringsforslag under Nr. 32 vil ligesom det, der undtages fra første Afdeling, komme for i tredje Afdeling. Jeg gentager altsaa: Andet Affnit bliver Positionerne 86—184 — undtagen Position 121 — med tilhørende Vndringsforslag, nemlig Nr. 27—31, 33—51, 60, 61, 66 og 67 — hvilke fire sidste høre sammen med Vndringsforslaget under Nr. 42 — samt Vndringsforslagene udenfor Betænkningen af Finansministeren. Det til Position 121 stillede Vndringsforslag under Nr. 52 medtages altsaa heller ikke i dette Affnit.

Affnittet Nr. 3 vil saaledes komme til at angaa Positionerne 26 og 121, levne de fra de foregaaende to Affnit, Positionerne 185—222, samt Resten af Lovforslaget og de tilhørende Vndringsforslag.

Der er jo to Mindretal, der udtale sig mere eller mindre bestemt mod Lovforslaget — fra forskellige Standpunkter for Resten — men uden at stille Vndringsforslag. De sige selv, at de ikke have anset det for hensigtsmæssigt at stille Vndringsforslag. Dette er naturligvis ganske i sin Orden, og det kan være overmaade fornuftigt af de paagældende, men jeg maa kun gøre opmærksom paa, at efter Forretningsordenens Regler for vore 2den Behandlinger af Sagerne kan der kun tales om det foreliggende Lovforslags Paragraffer, og de stillede Vndringsforslag, altsaa ikke om det, hvortil der ikke er stillet Vndringsforslag. Jeg kan godt forstaa, at de Herre alligevel kunne ønske at markere deres Standpunkt, som for Resten er markeret ved første Behandling, og navnlig ogsaa, at den ærede Ordforer vil blive nødsaget til at gøre nogle Bemærkninger hertil; men den videre Förhandling

derom maa gemmes til 3dje Behandling og ikke komme frem nu.

Det er altsaa første Affnit, omfattende Positionerne 1—85 med tilhørende Vndringsforslag Nr. 1—26, dog med Undtagelse af Positionen 26 med Vndringsforslag Nr. 8, der sættes under Förhandling. Jeg giver Ordet til den ærede Ordforer.

Ordforeren (Mazén): I Overensstemmelse med den højtærede Formands Udtalelse skal jeg ikke indlade mig paa nogen nærmere Drøftelse af de almindelige Standpunkter; som Flertallet og de forskellige Mindretal have indtaget overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg har saa meget mindre Grund dertil, som Tiden jo iler, og hvis der skal være Mulighed for at naa til en endelig Förhandling og Beslutning om en Toldreform i denne Samling, er det givet, at man ikke bør spille Tiden med overflødige Udtalelser. Dertil kommer den yderligere Grund, at vi her ved 2den Behandling ikke have Anledning til at tale om andet end de enkelte Vndringsforslag, i hvilke de almindelige Anstuelser om Toldreformens Gennemførelse have udpræget sig, og jeg skønner derefter egentlig ikke, at der er Anledning til særlig at dvæle ved disse almindelige Standpunkter. De to Mindretal, det andet og det tredje, have jo i det væsentlige forholdt sig ganske afvisende overfor en Drøftelse af Entelthederne; de have pointeret deres almindelige Standpunkter, men afholdt sig fra at stille særlige Vndringsforslag, hvortil dette deres Standpunkt kunde finde Udtryk. I det højeste ere de gaaede til, hvor forskellige Vndringsforslag vare stillede, at slutte sig til det, som efter deres Formening var det fornuftigste, uden dermed at anerkende, at det er et saadant Forslag, som de i og for sig vilde tiltræde. — Saa er der endnu et Mindretal, der i Betænkningen betegnes som det første. Det har ganske vist præciseret sit almindelige Standpunkt i en Række af Sætninger, men jeg skønner dog heller ikke, at det egentlig er lykkedes dette Mindretal at give dette sit almindelige Standpunkt Udtryk i Vndringsforslag, for hvilke dette Mindretal særlig vilde fremtræde som Forslagsstiller. Ser jeg saaledes paa saadanne Vndringsforslag som dem om Kul-tolden og om Told paa Jædt o. s. v., er der jo en Flertal af Medlemmer i Udvalget, der have sluttet sig til disse Vndringsforslag, saa at de egentlig heller ikke fremtræde som bestemt formulerede Udtryk for et fra de øvrige Medlemmers afvigende Standpunkt. Jeg tror derfor at have Ret til at sige, at den Række Vndringsforslag,